

Loven af 1863 med den samme Told som Rifenryn og Risnel. Gjennemsnitsindtægten af disse Varer har været ca. 18,900 Rd. aarligt.

Salpeter.

Almindelig Salpeter (salpetersurt Kalk) og Ghilsalpeter (salpetersurt Natron), raat og raffineret, er i Loven af 4de Juli 1863 sat til en Told af 0,5 β . for 1 \mathcal{R} . I Overensstemmelse med den paa andre Punkter i Tarifen foreslaaede Toldfrihed ere ogsaa disse Varer i Forflaget opførte som toldfrie. De have gjennemsnitlig givet en aarlig Indtægt af 1,909 Rd., der saaledes maa beregnes til Afgang.

Salt.

Denne Afdeling er i Loven af 1863 saalydende:

„Kogsalt:
— raat urent Stensalt i Stykker 1 \mathcal{R} 0,4 β .
— andet — 0,5 β .

Raat urensset Glaubersalt (svovlsurt Natron), raat urensset surt svovlsurt Natron, raa urensset svovlsur Almonial og naturlig kulsur Magnesia (Magnesit) frit.

Officinelle Salte samt alle andre raa eller rensede Salte, ikke særskilt tariferede; som Apothekervarer.“

I Overensstemmelse med den ovenfor foreslaaede Toldfrihed for Apothekervarer og kemiske Præparater er alt andet Salt end Kogsalt i Forflaget anført til Toldfrihed. Indtægtstabt herved er bragt i Beregning under „Apothekervarer“.

Kogsalt er en af de Positioner, der give en betydelig Indtægt, og finantstille Hensyn tale desaarfaag for at bevare den nuværende Afgift paa den. Gjennemsnitlig har den aarlige Indtægt af raat urent Stensalt i Stykker nemlig været ca. 64,600 Rd. og af andet Kogsalt ca. 99,500 Rd., ialt altsaa 164,100 Rd. Det hidtidige Forhold mellem Tolben paa urent Stensalt og raffineret Salt, hvorefter hint er beskattet $\frac{1}{5}$ mindre end dette, kan imidlertid ikke anses for at være rigtigt. Det turde nemlig være altfor meget i Favør af det nævnte Na-

produkt, og en Formindskelse af Forskjællen til det Halve er derfor bragt i Forflag. Herved vil kunne paaregnes en Merindtægt af omtrent 8,100 Rd. Da det er anset billigt, at der indrømmes den samme Kreditoplagsret for Stensalt som for andet Salt, er en hertil sigtende Tilføielse optagen ved Positionen, denne Afgang til Kreditoplaget er iøvrigt allerede administrativt bevilget i Genhold til den ved Loven af 1863 givne almindelige Bemyndigelse.

Silke.

Naa Silke er i Loven af 1863 sat til en Told af 48 β . for 1 \mathcal{R} . Denne Vare indføres saa godt som slet ikke; hele Indtægten har efter Gjennemsnit af de sidste 5 Aar kun været lidt over 1 Rd. aarlig. Som andre Naastoffer bør den sættes til Toldfrihed. Sammen hermed er stillet Kradsilke.

Skibe.

Skibe af 100 Tons (50 Kommercelæster) og derover, naar de ere byggede af Fyrretræ, skulle efter Loven af 1863 fortolbes saaledes som af Kongen i Genhold til traktatmæssig Overenskomst bestemmes. Herefter er Toldafgiften for dem, i Betragtning af den med Rusland bestaaende Traktat, ved allerhøieste Resolution af 29de Januar 1864, jfr. Finansministeriets Bekjendtgjørelse af 27de Februar s. A., fastsat til det samme Beløb som tidligere, 2 pCt. af Værdien. Alle andre Skibe, Baade og Fartøier ere i fornævnte Lov ved Erhvervelsen hertil ansatte til en Told af 3 pCt. af Værdien. I Medfør af den for Lønner og Træ samt for Metaller i nærværende Lovudkast foreslaaede Toldnedsættelse er Toldafgiften for alle Slags Skibe, Baade og Fartøier foreslaaet til 2 pCt. af Værdien. Ligesom herved vil bortfiernes den bestaaende lidet heldige Forskjæl i Toldafgiften for Skibe, — der iøvrigt forsaavidt har været af underordnet Betydning som det kun har været særdeles faa Skibe, der ere indgaaede til den lavere Told, — saaledes maa ogsaa en Toldafgift af 3 pCt. af Værdien anses for at hvile for trykkende paa Anskaffelsen af Skibe fra Udlandet og navnlig forsaavidt angaar Dampskibe, der ved